

Tsötörtök.

Bizzál fiam meg lesz' mit nem réménylettél
Bé tellyesedik az valamit el kezdettél,
Bár jó avagy gonosz hírt szívedben vettél,
Látsad vegyed hasznát valamit végeztél.

Pentek.

Gyönyörűségesen éljed világodat:
Ez héten meg lathad kedves szép mátkádat,
Avagy hírét hallod jó akaróidnak,
Kik néked mindenkor sok jókat kívánnak.

Szombat.

Igen szomorú hírt mondok én tenéked:
Mert el felejt téged, ki vólt hiv kedvesed,
Nem fog emlegetni a' te szép szerelmed.
Még eszébe sem jút szígy meg útál téged.
Feledékenységekben léz ő nála hiddjed',
Gyakran olvassa és bar a' te leveled';
De kedvet ő nála nem talál el-hid ed,
Mert más ember régen el foglalta helyed.

Jó olvasó hidd el, így találod rendél:
Bár el nézd szemeiddel, avagy 's után
légy elméddel,
De jobb emberreddel, avagy erszényeddel,
Tanátsolj 's úgy kihal penészes pénzeddel.
Négy vagy öt polturát előtem veis elhát,
Nosza fogd az ajsát, elég tsak tedd elhát?
Bé-tésem az ajsó, és így vetek határt,
Mondom egészéggel olvasd, nem vallasz kárt.

ACADEMIA R.P.R.

WILHELM GUM

WILHELM GUM

WILHELM GUM

WILHELM GUM

WILHELM GUM

WILHELM GUM

WILHELM GUM

WILHELM GUM

V E G E

128928

7

MEG - SZABADÍTÓ

ÉNEKI SZERZEMÉNY

M E L Y E T

RAUTENSTRAUCH ÚR

KÉSZÍTETT NÉMET NYELVENN;

S Ü S Z M A Y E R Ú R

P E D I G

MUZSIKAI NOTABA VETT.

A BÉTSI SZABAD SEREG

hasznára a' Ts. K. nagy Bálházbann már egy-
nehányszor, mind a' F. Udvarnak, mind a'
házba alig fért nagy Sokaságnak különös
meg indulásai és helybe-hagyásai között
el énekelletett.

Most ugyan anynyi számú, 's anynyi lábú, és
ugyan azon Muzsikához; de egyszersmind
a' Magyar Nemzethez is alkalmaztatva Ma-
gyarra fordíttatott.

BÉTSBEN

A' Magyar Hirmondó Irói' költségével.

Szorongattatásban lévő Népek'

síralmas Éneke.

Jaj! mint az árvíz ront, — bont, — tép,
Úgy rohant ránk egy dühös Nép.
Minden veszély fzembe szált velünk
Be mostoha időket élünk!!!
Egy Nép, mely, szinte két Százza
Hogy már Európát tsigázza.
Kardja 's módija mind untalan
Rongált; de mind csak hafzontalan
Im most ki-kívánván hartzra
Húllat maga előtt artzra
Már majd lántzaiban sohajtunk!
Jaj!!! nints ki segíthessen rajtunk.

A' Haza' Angyala.

Recitativ.

Mi dolog? jajjatok
Szünynyék: O! be el rémulétek!
Jertek! Lelket öntök belétek:
Hogy védelmet találjatok.
Az Ellenség, kinek fegyvere
Refzkettet, — 's már szinte le vere
Egy oly Nép, mely ki neveti
A' virtust, — és az Istenét is meg-veti
A' Keresztyéneket rablani
Akarja, 's hitektől fosztani.
Királylya' székét mely le törte,
'S Magát is halálra gyötörte;
Melyért magoktól a' hofzszú
Tűrő Egektől jó hofzszú.
Az a' Nép, mely Szabadságnak Papja
Még is a' jármába kapja
Mentenn az el tsábított Népet,
Melyet, látjuk! miként tépet,
'S ily pokolbéli születtenn
Egy jó Nép' szíve meg rettenn?
Eh! — jobb hogy elfetekenn jártok,
Bízzatok, van Isten 's Királytok!

Aria.

Rajta! 's úgy hartzoljatok
Mint jók Hazátokhoz;
Így Laurussal juthattok
Vifzsa Honynyotokhoz.

Békességet szerettek?
Meg leszsz — tsak egygyesség
Kell, mivel így veletek
Nem bír az ellenség.

Számmal győzött Ő eddig,
Mi is hát neveljük
Sereginket, — a' meddig
Őtet le teperjük.

Hazátok' hív Fijai!
Ki hinné róllatok:
Hogy ellenség' rabjai
Lenni akarjatok.

Egy Legény.

Recitativ.

Mi lelt engem? mi tűz
Jára öfzfe tsontom?
Fejemre tám Laurust e' fűz;
Kinek vérét szomjúzván ki ontom.
Nofza, Földim! követnétek
Példámat, — Táborba szálljunk,
Hazánk' gyalázatját hogy fzenvednétek?
Míg ellenséget nem vernétek.
Jertek hát! hogy boszfzút áljunk.

Aria.

Ki ki fzenvedjen Honynya
Mellett. — Azzal jár az
A' ki magát ki vonja,
Nem igaz Polgár az.

Hartzra Házunk' népéért
A' Termézet kifiztet:
Kiki a' békességért
Hordozza e' tisztelet.

Isten a' Jók ótalma;
Roszfznak nints kegyelem,
Tsak a' virtus' jutalma
A' szép győzedelem.

(A' Néphez.)

Hát rab-lántzonn 's bilintsenn
Akartok heverni?

(A' Nép.)

Nem, — éppen nem.

(A' Legény.)

Sőt addig kedvünk sintsen
Míg már kezdjük verni.

Példátlan vitézségünk
Meg nem fog lankadni,
Míg magát ellenségünk,
Meg nem fogja adni.

Sokann éneklik együtt.

Példátlan vitézségünk
Meg nem fog lankadni,
Míg magát ellenségünk
Meg nem fogja adni.

Magyar Menyetske.

Recitativ.

Győzelem! látom bennetek
Ég már a' Haza' fzerelme.
Vitézekké kell lennetek,
Azt súgja a' nemes elme.
Vitéz Eleitek' árnyéki
Örvendeznek körültek.
'S hívnak, hogy Magyarok' környéki'
Méltó Fiai légyetek.

Aria.

Atyáitok' hírével,
Melyet kiki vérével
Szerzett vólt, — 's fegyverével
Ékesek úgy lefztek,
Ha, bár szörnyű munkára:
Hazánk' nyugodalmára,
's Mindnyájunk' vígságára
Győzedelmet vefztek.

A' Haza' Angyala.

Recitativ.

Másutt lakozó Vitéz Népek!
Kikkel Királyunk' Birodalmi szépek.
Vagyontok' óltalmazzatok,
'S híretek, mely maradt rátok.

(Magyar Menyetske.)

Nálunk mindég az újjító
Bátor lélek vólt paizs
's A' Meg-Szabadító.

Paraszt Leány.

E' lélek támadt fel Népiünkben ma is.

A' Haza' Angyala.

Hárman éneklik együtt.

Vitézségtek' hírének
Hogy győzedelmi ének
Zengjen — — kiki végének
Azt tartsa mind végig.

Paraszt Leány.

Az ágyú dörgés, noha
Rettentő, és mostoha:
El ne rettentsen soha
A' szép Békességig.

Magyar Menyetske.

Ösíték' tisztelete;
Zászlóink' betsülete
Mindnyájunknak élete
Vállaitokonn ül.

(Mind a' hármann.)

Ha ti most segítitek
Hazátok' 's meg-szerzitek
Békességünket, — néktek
Köszönnünk egyedül.

Más Legény.

Recitativ.

Megyek én is! noha Feleségem
'S kis gyermekim maradnak árvánn,
Hogy Hazámhoz (tőlem őket el zárvánn)
Meg tegyem kötelességem.

Távozok! tsókjokra nem hajtok,
Ő érttek fel-fegyverkezem.
Hogy ha éltem' ott végezem,
A' Király fog könyörölni ő rajtok.

Aria.

Kisdedeim! kezetek'
Hijába nyújtjátok,
Hijába sír szemetek:
Mert megy, — megy Atyátok,

Az Úr' (ki' óltalmába
Ajánllak Édesim!)
Küld engem a' tsatába. —
Éljetek Kedvesim!

Mely nagy gyönyörűségre
Tartatik életünk;
A' kívántt Békefégre
Hogyha szert tehetünk.

Paraszt Leány.

Recitativ.

Az Afzfzonyok' gyengébb Neme
Ámbár nem jó is Katonának;
Még is meg-marad érdeme,
Hogy ha ő általa nyílik szeme
Sok Hérósi munkára,
Országok' óltalmára,
Vitézink' hadi Táborának.
Lányok! ha erre mehettek,
Vitézi nevet nyerhettek.

Aria.

Lányok! nosza hozzátok
(Van oly erő a' Szűzbe)
A' Legényeket tűzbe. —
Kívánja Hazátok.

Így hartzoltok Hnnynyotokbann
Belől Ti is, — gerjesztvénn
's Szépségtekkel terjesztvénn
A' tüzet másokbann.

Az első Legény.

Recitativ.

Ki, hív Hazafi nevezet
Alatt Jó Királylyát tiszteli,
Ide! velem tsapjon kezet,
Hogy életét is fel-szenteli,
'S esküdvéun elébb az égre
Lépjen vélem szövetségre.

*Bé-fejező Ének, melyet sokan
énekelnek.*

1.) E' Szövetség erős legyen
Isten! hajtsd füled' hozzánk.
Im Társaságunk el megyen,
Hogy kéz győzedelmet vegyen,
Melyre nyúgodjon Hazánk.
Ez a' Kötés erős legyen,
Ó Isten! figyelmezz ránk.

(A' Nép.)

Ez a' Kötés erős legyen
Óh Isten figyelmezz ránk!

- 2.) Gyalázatosok kik félnek
Ezerszer szebb meg-halni,
Hazánkban lám sokann élnek.
Kikből nagy lelkek beszélnék!
Nem is fognak meg-tsalni.
Jaj azokuak, kik úgy élnek
Hogy nem tudnak meg-halni.

(A' Nép.)

- Jaj azoknak, kik úgy élnek,
Hogy nem kéfzék meg-halni.
- 3.) E' hartztól függ betsületünk,
Szerentsénk és Vagyonunk.
'S ha ily prédát el vehetünk
Az ellenségtől, — 's nyerhetünk:
Magunkra szép hírt vonunk.
E' hartztól függ betsületünk
Szerentsénk és Vagyonunk.

(A' Nép.)

- E' harztól függ betsületünk,
Szerentsénk és Vagyonunk.
- 4.) Majd ki megy a' hír felőlünk
Hogy Seregink győzének.
Pajtás! a' kiket gyölölünk
Minden Félénkek mellőlünk,
Lásd tsak! el szökdösének.

Még szebb leszsz hogy tsak felőlünk
Zeng győzedelmi ének.

(A' Nép.)

Még szebb leszsz, hogy tsak felőlünk
Zeng győzedelmi ének.

- 5.) Szent Hitünket Királyunkat,
Hazánkat, 's Törvényünket,
Védelmezzük Vagyonunkat,
Egyesítvén mi magunkat,
Ki vonván fegyverünket,
Óltalmazzuk Királyunkat,
Hazánkat 's Törvényünket.

(A' Nép.)

Óltalmazzuk Királyunkat,
Hazánkat 's Törvényünket.

- 6.) Óh ki ne kívánna menni,
A' Rajnához sietvén,
Károly Fő-Héróssal lenni,
Sok veszélylyibenn részt venni;
Győzedelmét hirdetvénn,
Károly Héróssal szép lenni,
Győzedelmet hirdetvénn.